

"Az önmagukba begubbaszkoló emberek tartják fenn a diktatúrát, a megszólalók a demokráciát." (Konrád György)

RÁÉBRESZT

1992
ÁPRILIS

KELLEMES HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

- ráébresztő szerkesztősége -

"Nem hagyható szó nélkül...!"

**HAVI 224-GYEL KÓNYA
KÖNNYEN VICCEL,**
avagy mire elég egyhavi országgyűlési
képviselői tiszteletdíj?

Kifizethető belőle:

- 3 év 4 havi nyugdíjminimum
- 2 év 4 havi minimálbér
- 1 év 2 havi maximált munkanélküli járadék
- 23 év 4 havi minimális nyugdíjemelés
- 9 év 4 havi maximális nyugdíjemelés
- 6 havi létminimuma egy 4 tagú családnak.

Ezek alapján reménytelen vállalkozás lenne tetten érni a szociális érzékenységek még a csírát is a HONANYÁK és HONATYÁK gyakorlati törvényhozási munkájában(?) pártállásra(!) való tekintet nélkül.

Csak néz kifelé az ember a fejből és elismerően csettint, ha utána számol, hogy Kónya Úr megérkezett EURÓPÁBA, meri:

- 1 liter tejtért MÁSFÉL percet!
- 1 kg kenyérért 2 percet!
- 1 liter benzintért 3 percet!
- 1 kg hústért (minő túlzás) 13 percet!

DOLGOZIK!(?)

Közben minden felelősség nélkül gyártatja a szavazógéppel a SELEJT (alkotmányellenes) TORVÉNYEKET.

A magam részéről az SZDSZ frakciónál (lévén ennek a pártnak tagja) tiltakozásmat fejezem ki a széles társadalmi rétegek és a KIVÁLASZTOTTAK jövedelmezésében mutatkozó, ordító aránytalanságokkal szemben.

1992. 04. 14.

-lévai-

Munkás érdekképviselet

A gazdaság piaci viszonyokhoz való illesztésének szükségesszerű velejárója a munkanélküliség megjelenése.

Mára mintegy félmillióan vannak munka nélkül, és alig akad ember, aki ne érezné úgy, hogy őt is fenyegeti ez a veszély. A rogyant gazdaság pedig nem teszi lehetővé a szerény, de tisztességes megélhetést nyújtó segítyezést.

Éppen ezért a valódi érdekképviseletre nagyobb szükség van, mint valaha. Sajnos az erre hivatott szervezetek nem képesek megbirkózni ezzel a feladattal.

A régi rendszert kiszolgáló MSZOSZ, az elégedetlenséget időnként demagógiával meglovagolva, próbálja átmenteni magát. Az MDF által "felülről" épített Munkás Tanácsok feladata, a régi sémát követve, a kormány gazdasági döntéseinek "igazolása".

A legtöbbrre hivatott, a rendszerváltozást ezen a területen is komolyan vevő új szakszervezetek

"két tűz között" (az MSZOSZ számára ellenfél, a kormány számára ellenzék), kellő támogatás hiányában nem jutottak el kellőképpen a munkásokig.

Van-e kiút ebből a nehéz helyzetből? Igen!

A dolgozóknak munkahelyeiken önmaguknak kell felépíteniük a saját érdekképviseleti csoportjaikat. Biztos vagyok benne, hogy minden munkahelyen vannak mind a vállalatért, mind munkatársaikért komolyan tenni akaró, kellő tekintéllyel rendelkező dolgozók. Nekik kell az "alattvalói" szerepet feladva társaik problémáit (is) felvállalni.

Ehhez ad erkölcsi támogatást az SZDSZ - amelynek egyik alapelve, hogy a helyi problémákat nem felülről kell megoldani - és jogi támogatást (ha igény van rá) az SZDSZ Várpalotai Szervezete.

Surányi

ÜGYESKEDÉSEK

Van hely, ahol az emberek már megpróbálnak segíteni magukon. Másból inkább panaszkodnak, továbbra is szorgalmasan injekcióztatják az elagott intézményeket és szervezeteket, vegetálnak egyik napról a másikra, berendezkednek az örökös koldulásra.

Ahol csekély a lehetőség az ipar élénkítésére - ezt mondja a józan ész -, ott minden forintot képzésre, átképzésre, a szellemi kapacitás megőrzésére és fejlesztésére kell fordítani.

A munkanélküliséggel sújtott városok - Ózd, Miskolc, Nyíregyháza - körműszakadtáig ragaszkodtak oktatási intézményeikhez - Várpalota a legelső adandó alkalommal három oktatási intézményről mondott le.

A múlt tanévben (a korábbiak mellett) az országban 48 gimnázium kapott engedélyt a 6 osztályos képzésre való áttérésre; a várpalotai szakemberek (iskolaigazgatók, szakszervezeti funkcionáriusok) most is éppen az ilyen újításokkal szemben iparkodnak - hamis érvekre hivatkozva - ellenszenvet kelteni.

Várpalotán tavaly kifogásokat, más településeken állami pénzforsorásokat találtak a nyelvszakos tanárok átképzéséhez.

Amíg nálunk a kínálat szűkül (az angol nyelvet is nagyrészt képesítés-nélküliek tanítják), Zalaegerszegen már svéd és japán szakosok telelépítésével foglalkoznak, Ajkán pedig az Amerikai Egyesült Államokból két "vendégmunkást" is bevontak a tanításba.

Az oktatási intézmények költségvetésének takeréklángra állításával 1991-ben az önkormányzat megtakarított vagy 70 millió forintot,

szakértők szerint a bűnüldözésre fordítandó (a nevelés elhanyagolásából következő) többletkiadásoknak ez csak egy részét fedezheti majd.

Máshol a lakosság általában azért szokott szervezkedni, ha kell tüntetni, hogy valamilyen érteket megvédjen, valamilyen hiányosságot megszüntessen; Várpalotán sikeres kampányt a veszélyes hulladékaink esetleges helybeli tárolása ellen szerveztek. Azóta azonban békésen üldögélünk - szándékaink szerint az idők végtelenségéig - veszélyes és nem veszélyes hulladékoktól növekvő szemétdombjainkon, az sem zavar bennünket, ha valaki a közvetlenül a házak tövében a várost védő erdősavot, a nagyon lassan növekvő fenyőfákat évenként legalább egyszer felgyújtja.

Jutalmak kiiktatásával (nehogy az igazgatók az állam pénzét hűségese alattvalóik hízlalására, az ellenzékiek kisemmizésére használják) I. akiteleken már tavaly is a képesítésre és a munkában eltöltött évek számára alapozott fizetést adtak a pedagógusoknak; nálunk marad továbbra is a mézesmadzag-rángatás, a pedagógusnap, az oktatók és nevelők szép szavakkal, aprópénzzel való "kifizetése".

A többi hagyomány ápolásában is verhetetlenek vagyunk: hol tudnak még olyan vastappsal záruló, köztisztviselőket és közhivatalnokokat felsorakoztató (vezető beosztásúak az első sorban) politikai nagygyűléseket szervezni - a nagypolitikában olyan lelkes részvételt tanúsítani -, mint nálunk?

Várpalota, 1992. április 10.

Császár Ernő

A várpalotai Szabad Demokraták
ANYÁK NAPJÁN
tisztelettel köszöntenek minden KISMAMÁT, ANYÁT és NAGYMAMÁT!

